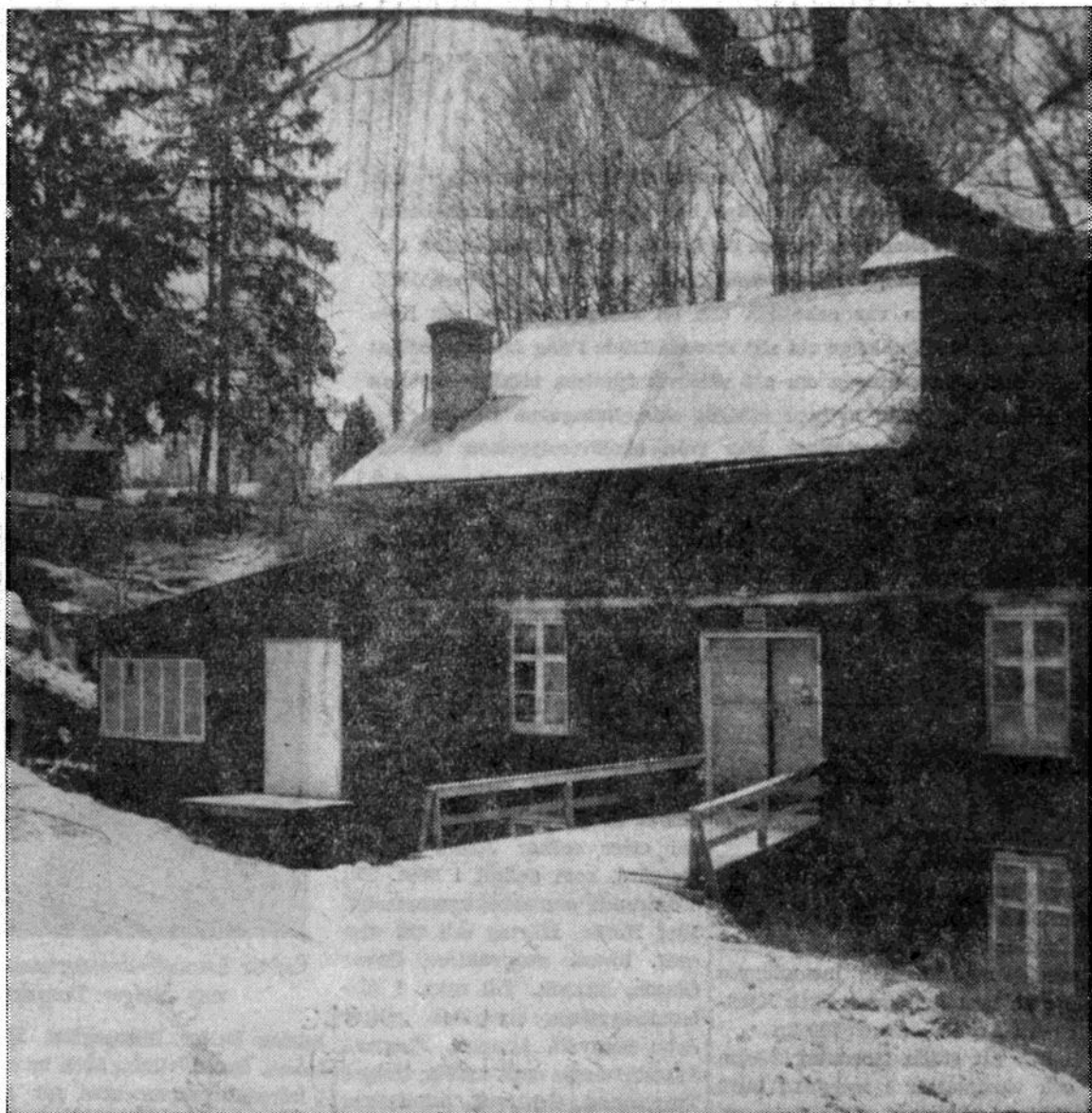

Besök i gammal Gunnarskogs-kvarn

AN 18.12-1961

Kvarnen i Arbotten, Gunnarskog, ser idyllisk ut, där den lätta nysnön nu ligger som ett mjölliknande puder över kvarnbacken och på byggnadens tak.

Förr i tiden fanns det väl inga yrkesgrupper, som hade så mycket att göra med sagans väsen och mystikens värld som kolare och mjölnare, och de trodde också blint därpå. Men nu har allt detta försvunnit, och för oss nutidsmänniskor är det en saga blott. De gemytliga stunder, som bönderna hade i kvarnkammaren och alla de roliga historier, som berättades i denna, försvann också i och med att motorismen gjorde sitt intåg i bygderna. Att nu få se en hästkörare vid kvarnen är nästan att betrakta som unikt.

Häromdagen gjorde signaturen ett besök vid en av Gunnarskogs äldsta kvarnar, belägen uppe i stora Arbotten. Den kvarnen byggdes visserligen år 1920, men hur länge det varit kvarn på samma ställe är inte gott att veta, men att det är åtskilliga år tillbaka, det är säkert.

Den kvarn, som finns där nu, är en av de få vattenkvarnar, som

ännu är i drift, och skrädkvarnen är troligen den äldsta brukbara, som ännu är i gång. Och så är det väl dags att presentera den, som sköter om det hela, nämligen mjölnaren Erik Johansson. Han började som liten knatte i kvarnen, för då var det hans far som var mjölnare, och det var honom Erik fick vara behjälplig med diverse arbeten. Så han har väl arbetat i kvarnen ett 30-tal år. 1925 övertog han kvarnen och blev egen företagare. Han monterade då in en lufttransport till siktverket — en s. k. pneumatisk transportanordning. Johansson var den förste på kända trakter, som trodde sig på ett sådant experiment, men så är han också en optimist, som inte ryggar tillbaka för svåra konstruktionsarbeten. I sin släkt är han den tredje i rätt nedstigande led, som valt mjölnarens yrke.

Men nu är det inte som förr, tycker han. Bönderna kommer och lämnar in mälld på morgonen,

och på kvällen får de hämta den igen, så han är för det mesta ensam i kvarnen. Men det kommer ju någon enstaka person in då och då för att köpa lite skrädmjöl. Kvarnen har, trots sin ålder, ett modernt frörenseri, där Johansson rensar sådant frö, som går på leverans till Centralföreningen. Det är då bönderna, som kommer för att få rensat och står själva som försäljningsleverantörer till föreningen. Arbetet fattas inte, säger Johansson, fast det går i periodvis. Mest är det att göra, när det blir regnväder, för då vill ingen vara i skogen, utan de åker till kvarnen i stället. Och där får de sig en glad pratstund med "Mjölnar-Erik". (J. L.)

AN 18-12 1961

*Mjölaren Erik Johansson vid en av maskinerna i den gamla kvarnen
i Arbotten.*